

פרוטוקול מס' 408

מישיבת ועדת העבודה

ביום ג', כ"ב כסלו תשל"ז, 14.12.76, בשעה 13.30

חברי הועדה:

נכח:

ש. ארבל-אלמוזלינו - יו"ר
י. ז. אמיר
ל. דיציאן
י. דרנצקי (יודין)
ה. זידל
ח. שמעוני

מוזמנים:

מ. בוטון - המוסד לביטוח לאומי
ט. אחגר - משרד הסעד
ע. אליצור - משרד המשפטים
י. ברק - משרד העבודה, יועץ משפטי
י. כפלאוי - " " "
ב. חקלאי - " " "
ד. כוכבי - מנכ"ל שרות התעסוקה
פ. לוי - שרות התעסוקה, יועץ משפטי

מזכיר הועדה: י. בוריאל

יועץ משפטי לועדה: י. אליאסוף

רשמה: א. אשמן

סדר-היום:
1. אישור צו בדבר סיווג מבוטחים
2. חוק שרות התעסוקה (תיקון מס' 4), תשל"ז-1976

- 522 -

(נתקבל ביום 20.12.76)

1. אישור צו בדבר סיווג מבוטחים

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: רבותי, אני פותחת את הישיבה.

מ. בוטון: סעיף 4א' לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב)

תשכ"ח-1968 אומר כי שר העבודה רשאי, באישור ועדת העבודה של הכנסת, לקבוע בצו כי מבוטחים העוסקים בסוגי עבודה מסוימים ייחשבו כעובדים שכירים, או עובדים עצמאיים, או כמי שאינם עובדים ולא עובדים עצמאיים, לענין חוק הביטוח הלאומי. בשנת 1972 אישרה ועדת העבודה של הכנסת צו האומר שאנשים שמועסקים בסוגים מסוימים של עבודה ייחשבו עובדים שכירים או עצמאיים, לפי הענין, כגון גובים, עובדי נקיון, מתקיני תריסים, מורי דרך, חברים במושב עובדים.

יש מועסקים במשק שהמעמד המשפטי שלהם אינו ברור. הגבול בין עובד ועובד עצמאי לא תמיד הוא ברור. כדי להבטיח שלא ייפגעו זכויות של אוכלוסיות מסוימות, מדי פעם יש צורך להגדיר סוג מסוים של עובדים כעובדים שכירים, כדי שמי שמשלם לעובד כזה את גמול העבודה יבטיח גם את זכויותיו בביטוח הלאומי, שאם לא כן יפסוק בית המשפט שהוא עובד עצמאי. עובד כזה אינו ער לעובדת היותו עובד עצמאי ואינו נרשם כמוסד לביטוח לאומי, ואם ייפגע או ייהרג יקבלו האלמנה והתלויים רק קיצבת שאירים.

בצו שלפנינו יש שני סוגי אנשים שרוצים לכלול אותם כעובדים שכירים לענין חוק הביטוח הלאומי. אפילו אין הם שכירים, לצורך חוק הביטוח הלאומי, ולצורך חוק זה בלבד, ייחשבו עובדים שכירים. הסוג הראשון: חונכות וסומכות מטעם משרד הסעד. גב' טלי אתגר מציעה לתקן ולכתוב: חונכים וסומכות. חונכים וסומכות מטעם משרד הסעד, וצריך להוסיף: מטעם הרשויות המקומיות.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: מה זה "משפחות נחשלות"?

ט. אתגר: גם אני לא שלמה עם הנוסח הזה. הכוונה היא בעיקר למשפחות מרובות ילדים, אם כי לא רק משפחות כאלה. הסומכות פועלות במשפחות שבהן האם לא מסוגלת לתפקד כעקרת בית, לא מפני שהיא נכבד אלא בגלל חוסר ידע בארגון וניהול משק הבית ותקציב המשפחה, חינוך הילדים והזנתם וכו'. בדרך כלל הסומכת היא אשה מאותה קהילה וגם היא בת למשפחה מרובת ילדים, בדרך כלל גם היא אם לילדים רבים, והיא קרובה למנטליות של המשפחה שבטיפולה, ההבדל הוא בכך שהיא הצליחה בתפקידה במשפחה. הטיפול של לשכת הסעד במשפחות כאלה אינו מספיק. חשוב לתת לאם הדגמה מעשית איך למלא תפקידיה. ההדרכה צריכה להיות ספציפית לכל משפחה שזקוקה לטיפול. העובדים הסוציאליים אינם עושים מלאכה זאת, גם בגלל עומס העבודה הרב וגם מפני שחלק מהתפקידים של הסומכות אינו נכלל בתפקידי העובד הסוציאלי. הסומכת מטפלת במשפחה זמוקד הטיפול שלה הוא האשה. מוקד הטיפול של החונכים הם הילדים.

כיום יש 300 חונכים וסומכות. הם מתחילים את הטיפול בתשע שעות שבועיות, מקסימום, ובאופן הדרגתי יורד מספר השעות כאשר המשפחה מתקדמת ועד שהיא מגיעה לעצמאות. לאחר מכן מבקרת הסומכת מפעם לפעם עד שהיא מפסיקה את הטיפול במשפחה. כך עובדים גם החונכים. הסומכות הן בדרך כלל עקרות בית שגרות באותם מקומות והן

הצליחו ליצור תאים משפחתיים יפים ובריאיים, הן מקנות מהנסיון שלהן למשפחות אחרות. החונכים צריכים להיות בעלי רמת השכלה גבוהה יותר, כי לפעמים הם צריכים גם לעזור לילדים בשעורי הבית, אם כי לא זו המטרה. בין החונכים יש סטודנטים, סמינריסטים, צדמונה ישי"ש בין החונכים מנהל מפתן, עובד חבורות רחוב, מורה בפנסיה, פקידים בפנסיה או לאחר שעות העבודה שלהם. התשלום הוא נמוך מאד - 11.5 ל"י לשעה. אני מקווה שנוכל להעלות להם את התשלום, אם כי איש אינו עושה עבודה כזאת רק עבור הכסף.

מ. בוטון:

כיום החונכים והסומכות אינם נחשבים עובדים שכירים של הרשויות המקומיות, הם עובדים על פי חוזה, אינם קשורים בשעות עבודה קבועות. החונכים והסומכות מבקשים להם להם זכויות סוציאליות בביטוח הלאומי. ללא צו זה אין אפשרות למעסיקים להפריש בגין עובדים אלה סכומים לביטוח הלאומי. הצו הזה יאפשר לרשות המקומית להבטיח להם ביטוח בכל הענפים, כמו לעובדים שכירים.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אני מציעה למחוק את המילה "נחשלות".

ח. שמעוני:

אפשר לכתוב: עקרות בית הזקוקות לכך.

ט. בוטון:

אני חושש שאם לא תהיה שום הגדרה, אפשר יהיה לתת שרות כזה לאו דווקא למשפחות נחשלות. יש משפחות שלהן בעיות של הרגלי תזונה וכו'. אני מצטער שלא נמצא כאן היועץ המשפטי של משרד הסעד, הוא הציג את הנוסח הזה.

י. אליאסוף:

צריך להגדיר את תנאי העבודה של חונכים וסומכות, ואין צורך להגדיר למי נותנים

את השרות הזה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

בסעיף 9, בסוגי העבודה עכתוב: חונכים וסומכות מטעם משרד הסעד והרשויות המקומיות. תנאי העבודה: הדרכת עקרות בית לייעול תפקידן במשק הבית ובקיום היחסים התקינים עם ילדיהן. המעביד: החייב בתשלום גמול העבודה.

אשר מעיף 9 בתיסונים הנ"ל

בסעיף 10 מדובר על עובדים במלטשות יהלומים. בעניין זה היה פסק דין בבית דין ארצי בתיק רחל וולך ואחרים נגד המוסד לביטוח לאומי. עובד במלטשה נהרג מפגיעה בעבודה. הוא לא היה רשום במוסד לביטוח לאומי כעובד עצמאי. המשפחה פנתה למוסד וביקשה שיכירו בה כתלוייה שנפגע עבודה. המוסד לביטוח לאומי דחה את התביעה. הם טענו שהנפגע היה עובד שכיר. המוסד לביטוח לאומי פנה לבית הדין וביקש שיצורף את בעל המלטשה כצד במשפט כדי לברר את הסוגיה אם האיש היה עובד שכיר או עצמאי. אילו היה עובד שכיר, התלויים היו מקבלים קיצבאות תלויים, שהן גדולות מקיצבאות שאירים; אם היה עובד עצמאי ולא נרשם, יקבלו רק קיצבאות שאירים. בית הדין בדרגה ראשונה קבע שהעובד היה עובד עצמאי. בית הדין בדרגה שניה אישר שהיה עובד עצמאי, ויחד עם זה המליץ לפני המוסד לביטוח לאומי להבהיר את המצב לגבי סוגים מסוימים של עובדי מלטשות, להחיל עליהם את הצו של עובדים שכירים, כדי שבטקרה של תאונה בעבודה לא ייפגעו הזכויות הסוציאליות שלהם.

ח. שמעוני: צריך להגדיר את הפעולה, לא את העובדים. יכול להיות שצריך לכלול בצו כזה לא רק עובדים ביהלומים אלא גם באבני חן אחרות, או אף בענפים אחרים. הצו חל על מעבד יהלומים השוכר "מולה" מבעל מלטה, יתכן שהוא יכול לחול גם על מי ששוכר נול במפעל טקסטיל.

ס. בוטון: פסק הדין היה במקרה של עובד יהלומים. בית המשפט אמר שחוק הביטוח יכול למנוע תקלה כזאת. בעקבות פסק הדין הבאנו את ההצעה המונחת לפניכם להוסיף בצו מי שמעבד יהלומים בתנאים המפורטים, שהם התנאים שבית דין ארצי לעבודה המליץ עליהם. אם יגידו לנו שיש עובדים אחרים שמן הדין לראותם כעובדים שכירים, נשקול את הדברים. ב-1972 חשבונו את מי לכלול בצו והקפנו את כל הסוגים שראינו לפנינו. נקבל ברצון הצעות נוספות.

י. אליאסוף: אין בחוק הגדרה מיהו עובד ומיהו עובד עצמאי. כשמתעוררת שאלה, בית המשפט מכריע לפי הקריטריונים השונים שקיימים, לא בחוק אלא בפסיקה. אם מתעוררת בעיה בקשר לפיצויי פיטורים, אם אדם עבד 5 שנים ופוטר והמעביד אומר שהיה קבלן ואינו זכאי לפיצויי פיטורים, יבוא בית המשפט ויחליט. אותו עקרון קיים גם לגבי חוק הביטוח הלאומי. עבור העובד ישלם המעביד דמי ביטוח. עובד עצמאי צריך להרשם ולשלם. לא נרשם - לא יקבל זכויות. כדי למנוע אפשרות שאחרי עשרים שנות עבודה יתברר כי לעובד לא היו זכויות, שונה סעיף 4א' בשנת 1972. יכול להיות שמרצה שנותן כך וכך הרצאות ייחשב עובד שכיר לענין חוק ביטוח לאומי, בשעה שלענין פיצויי פיטורים אינו עובד שכיר.

בענף היהלומים מקובלת שיטה שאנשים באים למפעל; רוכשים שולחן עבודה "מולה", מקבלים את חומר הגלם מבעל המלטה ואת תוצאות העבודה נותנים לבעל המלטה. עד היום בעלי המלשות מתייחסים אליהם כאל עובדים עצמאיים. לא נותנים להם חופשות.

ח. שמעוני: מצב דומה יכול להיות גם בענף אחר.

י. אליאסוף: בענפים אחרים הבעיה לא מתעוררת, יש הסכמים קיבוציים וכו'. בענף היהלומים המצב לא ברור ועמד על כך בית הדין. אי אפשר לקבוע סידור כללי, שכל מי שעובד בשביל אדם אחר ייחשב כעובד שכיר של אותו מעביד. יכול להיות אדם שיש לו מפעל עצמאי, והוא עושה עבודה במפעל אחר.

הי"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: בית דין קבע שצריך לתת לעובדי יהלומים מעמד של עובדים שכירים. יכולים להיות גם מקרים אחרים, אבל כאן האבחנה כבר קיימת וקל יותר לעשות סיווג לאחר שבית דין קבע את המעמד.

ס. בוטון: אנחנו מציעים שתחולת החוק תהיה מ-1 בינואר 1977, כי אי אפשר לקבוע חובת

תשלום רטרואקטיבית.

סעיף 10 מתחיל במלים "מעבר יהלומים".
אולי כדאי לדבר לא רק על מעבר יהלומים

י. אליאסוף:

אלא על אדם השוכר "מולה".

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: נתקן סעיף 10: השוכר "מולה" מבעל מלטסה יהלומים ועיקר עיסוקו עבור בעל המלטסה בתוך שטח המלטסה ובתנאי שאינו מעסיק עובד.

אושר סעיף 10 בתיקון הנ"ל.

הצו יחול מ-1 בינואר 1977.

2. חוק שרות התעסוקה (תיקון מס' 4), תשל"ו-1976

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: בישיבה הקודמת עשינו למעשה את הקריאה הראשונה, אישרנו מספר סעיפים, התחלנו את הדיון על סעיפים 6, 7, 8 אבל לא סכמנו. ביקשנו מנציגי הממשלה לבדוק את ההערות וההצעות של חברי הכנסת ולהגיש לנו הצעות.

י. כפלאוי: בדף הלבן מוגשות הצעות התיקון.

אנחנו מציעים תוספת לסעיף 2: "כן יעסוק שרות התעסוקה ביעוץ לנערים דורשי עבודה בבחירת מקצוע ויקיים מעקב אחרי השמתם בעבודה". יש כאן הרחבה של תחומי פעולת השרות.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אני שמחה על התוספת, אבל אני רוצה עוד לעיין בה.

אושר סעיף 1 (בנוסח הלבן)

אושר סעיף 2

אושר סעיף 3

י. כפלאוי: על פי בקשת הועדה, אנחנו מציעים שינוי בסוף סעיף 4: "מינוי מנהלי לשכות מחוזיות טעון גם אישור שר העבודה". יכתב בחוק על איזה משרות מדובר, ולא בצורה של תקנות.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אישור של שר העבודה דרוש יהיה רק למינוי מנהלי מחוזות. יתר המשרות שלמטה מזה יהיו כסמכות מנהלת שרות התעסוקה.

אושר סעיף 4

אושר סעיף 5

אושר סעיף 6

י. כפלאוי: סעיף 7 הוא תיקון סעיף 36: "שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות סוגי מעבידים, אשר עם קבלת דרישה למסירת פרטים לגבי עובדים שמעביד זקוק להם ושלא חלה

עליהם זיקת חובה על פי חוק זה, יהיו חייבים, תוך שבעה ימים מיום קבלת הדרישה להמציא ללשכת שרות התעסוקה המוסמכת את הפרטים הנדרשים כאמור."

ה. זידל: למה לא חל עליהם חוק זה?

ד. כוכבי: על פי חוק שרות התעסוקה חייבים מעסיקים ועובדים בכל הענפים של עבודת כפיים להשקק ללשכת העבודה. אין זה חל על משרות של מנהלים ושל אקדמאים. בתוספת לסעיף 32 מסומנים כל הענפים שבהם יש חובת הזקקות ללשכת העבודה. אנחנו לא רוצים להחיל חובה כזאת על עיסוקים אקדמאיים, אבל בשנים האחרונות אנחנו עדים לגלים גדולים של עולים אקדמאיים וגם בוגרי אוניברסיטאות בארץ שזקוקים יותר ויותר למידע על תעסוקה אפשרית. עד עכשיו הסכניקה הייתה שהיינו שולחים את קורות החיים של דורשי עבודה אלה אל מעסיקים פוטנציאליים, ואלה ברצותם היו עונים. כדי שנוכל לספל בנושא זה ביתר יעילות, אנחנו רוצים שהמעסיקים שאליהם נפנה חייבים יהיו להודיע לנו. הם לא חייבים לקבל לעבודה את מי שאנחנו שולחים, אבל אנחנו רוצים לרכז את המידע. בלי זה אין לנו כלי לפעולה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: תוך כדי הדיון במליאה אמרתי כי הגיע הזמן להחיל חובת הזיקה לשרות התעסוקה גם על אקדמאים, אולי לא על כולם. אנחנו יודעים את בעיות הקליטה של עולים אקדמאיים. יש להם כתובת אחת: לשכת העבודה של האקדמאים. לשכה זו הוקמה רק מתוך רצונו הטוב של שרות התעסוקה. בשנה האחרונה עברו בה יותר מ-9000 אקדמאים. אפשרויות התעסוקה של אקדמאים הצטמצמו מבלי שירד מספר האקדמאים, גם מבין העולים וגם מהאוניברסיטאות בארץ, ובמצב זה, אני סבורה, כי רצוי ששרות התעסוקה ישלוט גם בנושא זה ויוכל לרכז את האינפורמציה, לכוון כח אדם, לווסת הפניית עובדים. יתכן שצריך יהיה לשלח אקדמאים לעיסוקים אחרים. אם אין חובת זיקה מעבירים לאקדמאי המחפש תעסוקה אך ורק אינפורמציה על הנעשה בתחום המקצוע אותו למד, בעוד ששרות התעסוקה יכול היה להציע לו גם עיסוק אחר. אולי אין לחייב זיקה כזאת לגבי כל האקדמאיים בבת אחת, אפשר להתחיל בסוגים מסוימים, או אולי בתואר ראשון בלבד.

י. אמיר: העדר זיקת חובה בין האקדמאים ולשכת העבודה זה מצב שלא כריא גם לאקדמאים עצמם. אנחנו יודעים שיש רבים שאינם מוצאים עבודה, ואם לא יירשמו בלשכת העבודה לא יזכו בדמי אבטלה.

אני מציע לאשר את הסעיף המוצע עתה, ויחד עם זה לחשוב על זיקה בין אקדמאים ולשכת העבודה.

מספר האקדמאים בתקופה זו אינו זעיר. אני יודע שבמפעלים כימיים יש כבר עשרות אחוזים של עובדים אקדמאיים. גם בתחום זה צריך לעשות סדר.

ל. זידל:

ל. דיציאן:

אמנם קיבלנו אינפורמציה כללית על העבודה של לשכות העבודה השונות בקשר לאקדמאים, אבל לא קיבלנו פירוט מקצועי. יש בעלי מקצועות שפחות איתנו מסודרים על ידי לשכות העבודה ויש כאלה שאתם אין כל מגע. זה צריך לבוא לביטוי גם בחוק או בתקנות. מבין גבוגרים במדעי החברה רבים יותר יכולים להסתדר על ידי לשכות העבודה לאקדמאים, יש לי ספק אם הדבר ניתן לגבי רופאים או מהנדסים, אני גם לא בטוח אם זה ניתן לגבי כימאים. רצוי שנקבל יותר אינפורמציה על הפעולה של הלשכות לפי חלוקה של מקצועות.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

נאשר את הסעיף כמוצע על ידי הממשלה. יחד עם זה נבקש משרות התעסוקה למסור לנו תוך מספר חודשים מידע מקיף יותר על הטיפול באקדמאים לפי המקצועות השונים. אני מבקשת שתתנו דעתכם גם על הדברים שאמר חבר הכנסת דיציאן, אולי אפשר להטיל חובת זיקה לחלק מהמקצועות האקדמאיים, לא רופאים, ולא מהנדסים.

אשר סעיף 7י. כפלאוי:

סעיף 8 היה סעיף 7 בנוסח הכחול. ההבדל הוא ששם דובר על חובת הודעה על פיטורים, בנוסח הלבן הוספנו חובת הודעה גם אם נמסרה הודעה מוקדמת על כוונה לפטר עובדים.

ח. שמעוני:

אם לא יפטר המעביד 10 עובדים ביום אחד, אם יפטר 9 עובדים בכל יום, יוכל בחודש לפטר מאות עובדים בלי למסור הודעה. "בעת ובעונה אחת" צריך להיות תוך חודש ימים. אם במשך חודש ימים יצטרפו 10 עובדים מפורטים - הוא חייב להודיע.

י. ברק:

ננסח את הסעיף לפי בקשת הועדה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

סעיף 8 יתוקן. בישיבה הקרובה ביום חמישי יהיו אתנו נציגי ההסתדרות ונודיע על תיקון סעיף 8. לא יכולנו לעכב את הכנת החוק עד שיבואו לוועדה נציגי ההסתדרות, והמשכנו בעבודת הועדה. ביום חמישי נשמע את נציגי ההסתדרות, ואם יהיה צורך נפתח שוב את הדיון בסעיף זה או אחר.

י. כפלאוי:

סעיף 9 הוא תיקון סעיף 79 המדבר על מי שמנהל לשכה פרטית לתיווך עבודה. באוגוסט 1973 התקבל תיקון לחוק ובו הוכפלו הקנסות פי 5. הקנס היה 250 ועלה ל-1250 לירות. הפעם מציעים להכפיל פי 2.

י. אמיר:

אני מציע להכפיל את הקנסות פי 3.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: הצעתי לקבוע עונש מינימום.

ל. דיציאן: אני מתנגד באופן עקרוני לכל עונש מינימום. צריך לסמוך על השופטים.

י. אליאסוף: עונש מינימום מנוגד לשיטה המקובלת בישראל. מקובל לקבוע עונש מקסימום. עונש מינימום קובעים במקרים חמורים מאד. מינימום הוא תקיפת שוטרים.

יש מערכת של ערעורים לבית דין ארצי לעבודה ומשם לבית המשפט העליון. חזקה על בית המשפט שהוא מכבד את ההנחיות של בית משפט גבוה יותר. אולי אפשר להציע שמי שעוסק בעניין יתבע את העונש החמור ביותר.

י. ז. אמיר: חברי הכנסת בוודאי יודעים שמעשי הראיסים הם חמורים מאד. הם מנסים בכל הדרכים לעקוף את החוק ולהפוך פועלים לעבדים. אנחנו חייבים להבטיח שהחוק יכובד. הקנסות צריכים להיות משמעותיים, לא קנסות סמליים. אני מציע להוסיף 50% על הקנסות שהוצעו על ידי הממשלה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: בסעיף 9 במקום "חמשת אלפים לירות" יבוא שבעת אלפים וחמש מאות; במקום "אלף לירות" יבוא אלף וחמש מאות לירות.

אוסף סעיף 9 בתיקון הנ"ל

חבר הכנסת יודין הגיש הצעת חוק פרטית, והיא קשורה בסעיף 77. הקנסות בסעיף 77 הם 2000 ו-6000 לירות. נבדוק את הדברים לאחר הקריאה הראשונה, כאשר החוק יוחזר לוועדה.

בסעיף 10, תיקון סעיף 80, נצטרך לתקן את הסכומים כפי שעשינו בסעיף 9. במקום 1250 הקנס יהיה 3750 ל"י.

ל. דיציאן: בסעיף הקודם הגדלנו את הקנסות כי אמרנו שיש להחמיר עם ראיסים. אבל סעיף 37 לא מדבר על ראיסים אלא על מי שלא מסר הודעה על פיטורים. זו עבירה מסוג שונה.

י. כפלאוי: בסעיף 80 אומר: "מי שעבר אחת העבירות האלה: (1) הפדיע לאדם להשתמש בסמכויותיו לפי סעיפים 73, 74 או 75; (2) לא מסר הודעה בהתאם לסעיף 37; (3) עבר על צו בקשר ללשכה פרטית, או לא קיים תנאי מהתנאים שנקבעו על ידי השר לפעולות לשכה פרטית לפי סעיפים 64 עד 66, - דינו קנס אלף מאתיים וחמישים לירות". רצינו להכפיל את הקנס על עבירות לפי סעיף 80.

ל. דיציאן: אני מסכים להגדלת הקנס על לשכה פרטית אבל לא בסעיפים האחרים. לא אגיש הסתייגות בעניין זה.

י. אליאסוף: אם זה עונש מקסימום, אפשר לשלש אותו.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: הקנס על עבירות לפי סעיף 80 בחוק העיקרי יהיה 3750 ל"י.

אושר סעיף 10 בתיקון הנ"ל

י. כפלאוי: בסעיף 11 - 36(ב) זה התיקון בענין מסירת הודעה במקרים שאין חובת זיקה

ללשכת העבודה.

בועדה דובר על כך שהשר לא יתקין תקנות לפי סעיף 36(ב) בלי להתייעץ עם הארגונים היציגים של המעבידים והעובדים ועם מועצת השרות. בסעיף 11 אנחנו מציעים להוסיף את חובת ההתייעצות.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: סעיף 12 - ביטול התוספת נובע מהתיקון הקודם.

אושרו סעיפים 11 ו-12

למען הסדר הטוב אני רוצה להזכיר שסעיף 2 נשאר פתוח. הוא בא להוסיף להגדרת התפקידים של שרות התעסוקה. נשקול אם התוספת בענין הנוער מספקת או אולי צריך עוד להוסיף משהו. אנחנו מבקשים שיציעו לנו נוסח חדש לסעיף 8. אם בעקבות דברי נציגי ההסתדרות בישיבה שתהיה לנו ביום חמישי צריך יהיה לחדש דיון בסעיף זה או אחר, נעשה זאת.

קיבלתי הודעה שנפטר אביו של חבר-הכנסת משה ורטמן. אנחנו משתתפים בצערן של חה"כ ורטמן. נשלח לו מברק תנחומים בשם הועדה.

הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 15.00.